அ
135

காந்தியின் நாகரிகம்

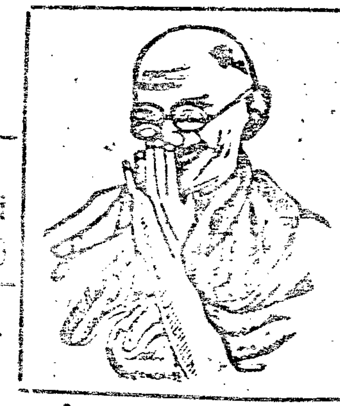

அன்று	இன்று
போர்பந்தர்	டில்லி
2-10-1869	30-1-1948

எழுதியவர்:

வித்துவான் சுந்தர சண்முகனார்

பைந்தமிழ்ப் பதிப்பகம்

61-B, வைசியர் தெரு, புதுவை

பதிப்புரிமை] 1948 [விலை அணா 1

தேடிக் குடிகொண்டுள்ளன. இத்தகைய காந்தியார் எளிய வாழ்வு வாழ்வதே பெரியதொரு வியப்பாகு மல்லவா? மேலும், காந்தியடிகளால் கையாளப்பெற்றதால் அந்த எளிய தோற்றமும் எளிய வாழ்க்கையும் பெருமைபெற்றன என்பதை இங்கு நினைவு படுத்தாமல் இருக்க முடியவில்லை.

உண்மைப் பண்புகள்

நாகரிகங்கள் என எவையோ சில தலைவிரித்தாடும் இவ் விருபதாம் நூற்றாண்டில் நாகரிகத்திற்கு உண்மைப்பொருள் கண்ட உயர்ந்தோர் காந்தியடிகளார் ஒருவரே. அதற் கேற்ப, நம் அடிகளின் வாழ்க்கையில் தலைசிறந்த உண்மைப் பண்புகள் (தத்துவங்கள்) பலவிளங்கின. அவற்றுட் சில:—

[illegible] கருதலாகாது; உலகம் எல்லோர்க்கும் உரியது; [illegible] கூடாது; தம்மைப் போலவே பிறரையும் மதிக்க வேண்டும்; பிறர் தமக்குத் துன்பம் செய்தபோது நம்முயிர் எப்படி வருந்துமோ, அதுபோலவே நாம் பிறர்க்குத் துன்பம் செய்தபோது பிறர் உயிரும் வருந்தும்; தமக்குப் பிறர் செய்த நன்மையை மட்டும் எள்ளளவும் மறத்தலாகாது; அவர் செய்த தீமையை அப்பொழுதே மன்னித்து மறந்து விடவேண்டும்; மேலும் அவர்கட்கு நன்மைசெய்து அவர் களைத் திருத்தவேண்டும்; எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்பு பாராட்டி அகிம்சையைக் கைக்கொள்ள வேண்டும்; உயிரை விட்டும் உண்மைக்குப் பாடுபட வேண்டும்; இவை போன்ற இன்னும் பல.

மேற்கூறிய பண்புகளை ஒட்டியே, நம் காந்தியடிகளின் எண்ணங்களும், சொற்களும், செயல்களும் இருந்தன. இவற்றை அடிகளின் வாழ்க்கையில் நாம் பார்த்துக்

கண்டிருக்கின்றோம். நம் திருவள்ளுவருங்கூட இப் பண்பு களை யெல்லாம், அன்புடைமை, அடக்கமுடைமை, பொறையுடைமை, இன்னாசெய்யாமை, பெருமை முதலிய பல அதிகாரங்களில் உள்ள

"பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்,"
"அன்பின் வழியது உயிர்நிலை,"
"இன்னாசெய் தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண
நன்னயம் செய்து விடல்"

முதலிய குறள்களால் அழுத்தமாக அறிவித்துள்ளார். இக்குறள்கட்கு உதாரணம் வேண்டுமானால் நம் காந்தியடிகளார் ஒருவரே போதுமே!

[illegible]

மேற்கூறியதற் கிணங்க நம் காந்தியார் செய்த தொண்டுகள் பல. அதனால் பட்ட துன்பங்களும் பல. பொதுமக்களின் நன்மைக்காகப் பன்முறை உண்ணாவிரதம் இருந்தார்; அடி, உதைபட்டார்; சிறை சென்றார்; தம் வாழ்க்கையினையே தியாகம் செய்தார்

மேலும், காந்தியடிகளார் கைக்கொண்டுவந்த நாகரிகம் வியக்கத் தக்கது. என்ன அது? வெளிப்படையாகக் கண் ணுக்கெதிரே தமக்குப்பெருந்துன்பம் செய்தவரையும் மன் னித்து, மேலும் அவர்கட்கு நன்மை செய்ய முற்படுதலே அடிகளின் நாகரிகமாகும். தாம் உயிர் துறப்பதற்குச் சில நாட்கட்கு முன் (21—1—1948) தம்மேல் வெடிகுண்டு வீசியவனைத் துன்புறுத்தாது, அவன்மேல் கருணைகாட்ட வேண்டும் என அறிவித்ததே இதற்குப் போதிய சான்று பகரும். இஃது ஒன்றுதானா? இன்னும் பல. அதுவும் இக

தானோ நாகரிகம்? என்று சிலர் கேட்கலாம். ஆம் ஆம்; இதுவே உண்மை நாகரிகம். இங்கொரு குறள் நினைவைத் தூண்டுகின்றது.

“அனைவரும் நயக்கத்தக்க நாகரிகத்தை விரும்பும் நல்லவர்கள், தமக்குப் பிறரொருவர் வெளிப்படையாக நஞ்சைக் கொடுத்தாலும் மறுக்க மனமின்றி உட்கொண்டு அவர்மேல் அன்புபாராட்டுவார்கள்” என்னும் கருத்துடைய

“பெயக்கண்டும் நஞ்சுண்டு அமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர்”

என்னும் குறளால், நாகரிகத்தின் எல்லையை இன்னதென்று அறிவித்துப் போந்தார் நம் திருவள்ளுவப் பெருந்தகையார். இங்கு நாகரிகம் என்றால் கண்ணோட்டம் அதாவது இரக்கம் என்பது பொருள். கிட்டத்தட்ட அகிம்சை என்பதும் இதுதானே? பிற உயிர்களிடம் பேரிரக்கம் வேண்டும் என்பதையே இக்குறள் வற்புறுத்துகின்றது. எனவே, இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டில் நாகரிகத்தின் உச்சியில் நின்றவர் நம் காந்தியடிகள் என்றும், அகிம்சைக்கு மாறுபட்டவர்கள் அநாகரிகம் நிறைந்த காட்டுமிராண்டிகள் என்றும் எளிதில் கூறிவிடலாமல்லவா?

வடநாட்டு வள்ளுவர்

இன்னும் இரண்டொரு கருத்தை இங்கு எடுத்துக் காட்டாமல் விட முடியவில்லை. “தமக்குத் துன்பம் செய்தவர்களைப் பதிலுக்குத் தண்டித்து விடுவதால் தோன்றும்

இன்பம் ஒருநாளைக்கே; ஆனால் பொறுத்துக் கொண்டாலோ உலகம் என்றென்றும் புகழும். மற்றும், பிறர்க்கு உதவி செய்வதால் கேடு உண்டாகுமெனின், அக்கேட்டைத் தம்மை விற்றாயினும் ஒவ்வொருவரும் விரும்பி யேற்க வேண்டும்” என்னும் கருத்தில்

“ஒறுத்தார்க்கு ஒருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ்”

“ஒப்புரவி னால்வரும் கேடெனின் அஃதொருவன்
விற்றுக்கோள் தக்க துடைத்து”

என வள்ளுவர் நாகரிகத்தைத் தெளிவித்துள்ளார். இக்குறள்கட்கும் காந்தியடிகளின் வாழ்க்கைக்கும் உள்ள ஒப்புமையை நோக்கினால், நம் அண்ணலாரை வடநாட்டு வள்ளுவர் என்றும் கூறலாம்போல் தோன்றுகின்றது. அன்று வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ்கொண்ட தமிழ் நாட்டோடு போட்டியிட்டு, இன்று காந்தியடிகளாரை உலகினுக்குத் தந்து வடநாடும் பெருமை பெற்றது என்று கூறுவதைத் தவிர வேறொன்றும் தோன்றவில்லை.

சாந்தி

இத்தகைய நயக்கத்தக்க நாகரிக வள்ளலையே இன்று நாம் இழந்தோம். நாம் மட்டுமா? உலகமே இழந்தது என்றால் வரும் தப்பில்லை. அரிசனங்கள், ஏழைத் தொழிலாளிகள் முதலியோர் நம் அடிகளாரால் பெற்ற ஆக்கங்கள் பல. ஏனையோரைக் காட்டிலும் மகமதியர்கட்கு அதிக சலுகை உண்டாகும்படிச் செய்தார். மகமதியர்கட்குப் பாடுபட்ட

ஞலேயே அடிகளார் ஆவி நீத்தார் என்பது மலைமேல் விளக்கு! எனவே, மகமதியர்கள் தம்முடம்பில் ஒருசொட்டு இரத்தம் உள்ள வரையுங்கூட காந்தியடிகளை மறக்கமுடியாது; மறந்தால் நன்றி கெட்டவராவார்கள். தமக்காக உயிரை விட்ட அடிகளாருக்கு மகமதியர்கள் செய்ய வேண்டிய நன்றி என்னவென்றால் இந்துக்களோடு ஒன்றி வாழ்வதே. மகமதியர்கள் என்றென்ன? உலகமே ஒன்றி வாழவேண்டும் என்னும் குறிக்கோளே காந்தியடிகளின் கொள்கையாகும். அதனைக் கடைப்பிடித்து உலகம் நாகரிகம் பெறுவது எக்காலமோ? அக்காலமே காந்தியடிகளின் உயிர்சாந்தி பெறும் நன்னாள் என்பதை எவரும் மறந்துவிடக்கூடாது.

[illegible] [illegible]

இரங்கற்பா

மழலை பேசும் மன்னன் மறைந்தனனே
தழுவொலி யாழொலி குன்றின நாட்டில்
குழந்தையின் கொஞ்சல் குறைந்தது வீட்டில்
களைத்திடு உழவினர் கல்லெறு சிறாரும்
விரைந்து சொரிந்தன விழிகள் நீரினை
காந்தி காந்தி யென்று கதறி
சாந்தி நல்கும் சுற்றம் விழுந்து
மாநிலம் இன்று மயங்குவன் நதுவே!

எங்கள் வெளியீடுகள்:—

வீடும் விளக்கும்	ரூ. 1.
தனித்தமிழ்க்கிளர்ச்சி	அணா. 5.

கமர்சியல் பிரஸ், புதுவை.

காந்தியின் நாகரிகம்

'காந்தியின் நாகரிகம்' என்ற தலைப்பைக் கேட்டது
மே சிலர் திடுக்கிடலாம். ஏன்? நாகரிகம் என்பதற்குச்
சிலர் கொண்டுள்ள பொருள் (அர்த்தம்) வேறு.

நாகரிகவேற்றுமை

நாகரிகம் என்றால், விலையுயர்ந்த ஆடையாபரணம் பூணுவதால் உடம்பை அலங்கரித்துக்கொள்வதல்லவா? ஏழை எளியவர்களைக் கண்டால் ஏளனமாக எண்ணித், [illegible] படித்திருக்கின்றவ [illegible] தங்களை அறிவுக்கு மீறி [illegible] பலவகைச் சிறப்புடைய தங்களி [illegible] தல்லவா? சுருக்கக்கூறின், பிறர் தங்களை நாகரிகம் உடையவராக மதிக்கவேண்டுமென விரும்பித் தற்புகழ்ச்சியான நடையுடைபாவனைகளைச் செய்து கொள்வதல்லவா? என்று சிலர் எண்ணுகின்றார்கள். இத்தகைய உலகத்தில், 'காந்தியின் நாகரிகம்' என்பதைக் கேட்டதும் திடுக்கிடத்தானே செய்வார்கள். மேற்கூறிய உலக நாகரிகத்திற்கும் நம் காந்தியடிகளின் நாகரிகத்திற்கும் உள்ள வேற்றுமை, மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ள வேற்றுமையைக் காட்டிலும் மிகப்பெரியதாகும் என்றால் மறுக்க முடியாது.

பொம்மைப்பழங்கள்.

ஐயோ பாவம்! ஓர் அழகிய மாளிகை. அம்மாளிகையின் உச்சியில் பல பழங்கள் காட்சியளிக்கின்றன. பார்த்

தன சில பறவைகள், பழங்களைக் கொத்தித்தின்ன வேண்டுமென ஆவல் கொண்டன. அருகில் அமர்ந்தன. பழங்களைக் கொத்தின. அவ்வளவுதான். கொத்திய மூக்கில் வலி தோன்றியது. காரணமென்ன? அவைகள் உண்மையான பழங்கள் அல்ல. கைதேர்ந்த சிற்பி களிமண்ணால் (பல நிறம் தந்து) செய்துவைத்த பொம்மைகளே அவைகள். பொய்யான பொம்மைகளைக் கண்டு மெய்யான பழங்களென நம்பி ஏமாந்து போயின பறவைகள். மேற்கூறிய நாகரிகங்கட்கு இப்பொம்மைப் பழங்களை ஒப்பாகக் கூறினால் பொருத்தியே தீரும்.

எளியவாழ்வு

நம் காந்தியார் பொம்மைப் பழங்கட்கு மதிப்பளிக்கவில்லை. உண்மையான நாகரிகப் பழம் எது வென நன்கு தெளிந்தார். அதனையே உண்ணலானார். எங்கும், என்றும், எவர் முன்பும் சரியே; ஒரேவிதமான எளிய உடை; எளிய தோற்றம்; எளியவாழ்க்கை:— ஒன்றோடொன்று மாறுபடாத இனிய எண்ணம், இனியபார்வை, இனிய பேச்சு, இனியசெயல்கள்; இவைகளின் தொகுப்பே காந்தியடிகள் என்றால் மிகையாகாது.

ஆனால், மற்றொரு செய்தியை இங்கு மறந்துவிட முடியாது. பலர் பொருள் வசதியும் செல்வாக்கும் இல்லாமையாலும், இருப்பினும் கருமித்தனத்தாலும் எளியதோற்றமும் எளிய வாழ்க்கையும் உடையவராக இருக்கலாம். அது வியப்பில்லை. காந்தியடிகளோ அப்படிப்பட்டவரல்லர். தாம் விரும்பினால் அரசனைப்போலவும் தம்மை அலங்கரித்துக் கொள்ளலாம். அதற்குரிய தகுதியும் பண்பும் அவரைத்